NORAKSTS

ADMINISTRATĪVĀ APGABALTIESA

Lieta Nr.142185511
143/AA43-1103-13/16

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā

Rīgā 2013.gada 24.maijā

Administratīvā apgabaltiesa šādā sastāvā:
tiesnesis referents K.Berķis,
tiesneši M.Birzgalis un A.Šteinberga

rakstveida procesā izskatīja administratīvā pārkāpuma lietu par *O.D.* (personas kods */personas kods/*) saukšanu pie administratīvās atbildības pēc Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 149.[10]panta piektās daļas 8.punkta sakarā ar *O.D.* apelācijas sūdzību par Administratīvās rajona tiesas 2012.gada 12.marta spriedumu.

Aprakstošā daļa

[1] Rīgas pašvaldības policijas (turpmāk – Policija) Centra rajona pārvaldes vecākā inspektore 2011.gada 15.februārī sastādīja administratīvā pārkāpuma protokolu – paziņojumu Nr.108333624 (turpmāk – Protokollēmums) par to, ka transportlīdzeklis BMW, valsts reģistrācijas numurs */reģistrācijas numurs/* (turpmāk – transportlīdzeklis), novietots stāvēšanai Rīgā, Smilšu ielā 1/3, brauktuvju krustošanās vietā.

Protokollēmumā norādīts, ka šādā veidā transportlīdzekļa vadītājs ir pārkāpis Ministru kabineta 2004.gada 29.jūnija noteikumu Nr.571 „Ceļu satiksmes noteikumi" (turpmāk – Ceļu satiksmes noteikumi) 135.6.apakšpunkta prasības, par ko atbildība paredzēta Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa (turpmāk – LAPK) 149.[10]panta piektās daļas 8.punktā. Ar Protokollēmumu transportlīdzekļa vadītājam uzlikts naudas sods Ls 30 apmērā.

Policijas priekšnieks, izskatot *O.D.* sūdzību, 2011.gada 7.aprīlī pieņēma lēmumu Nr.D57/07/44 (turpmāk – Lēmums), ar kuru atstāja negrozītu Protokollēmumu.

[2] 2011.gada 9.maijā Administratīvajā rajona tiesā saņemts *O.D.* (turpmāk – pieteicējs) pieteikums, kurā lūgts atcelt Lēmumu.

Pieteikumā norādīts, ka transportlīdzeklis bija novietots stāvēšanai 528.ceļa zīmes „Dzīvojamā zona" darbības zonā, tādēļ Ceļu satiksmes noteikumu 135.6.apakšpunkts nav piemērojams. Uz transportlīdzekļiem, kas novietoti vietā, kura apzīmēta ar ceļa zīmi „Dzīvojamā zona", attiecināma Ceļu satiksmes noteikumu 13.nodaļa, tajā skaitā Ceļu satiksmes noteikumu 155.punkts, kas nosaka transportlīdzekļu stāvēšanas kārtību dzīvojamajās zonās.

[3] Ar Administratīvās rajona tiesas 2012.gada 12.marta spriedumu noraidīts pieteicēja pieteikums. Spriedums motivēts šādi.

[3.1] Pieteicējs saukts pie administratīvās atbildības par Ceļu satiksmes noteikumu 135.6.apakšpunkta prasību pārkāpšanu, par ko atbildība ir paredzēta LAPK 149.^{10}panta piektās daļas 8.punktā.

Saskaņā ar Ceļu satiksmes noteikumu 135.6.apakšpunktu aizliegts apstāties un stāvēt brauktuvju krustošanās vietā (..). Savukārt atbilstoši LAPK 149.^{10}panta piektās daļas 8.punktam par stāvēšanu brauktuvju krustošanās vietā vai tuvāk par 5 m no šķērsojamās brauktuves malas uzliek naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam trīsdesmit latu apmērā.

[3.2] Lietā nav strīda, ka pieteicēja transportlīdzeklis stāvēšanai bija novietots brauktuvju krustošanās vietā Rīgā, Smilšu ielā 1/3.

Lietā ir izšķirams jautājums, vai izskatāmajā gadījumā ir piemērojams Ceļu satiksmes noteikumu 135.6.apakšpunkts, ko piemērojusi iestāde, vai arī Ceļu satiksmes noteikumu 155.punkts, uz kura piemērošanas nepieciešamību norādījis pieteicējs.

[3.3] Pēc būtības pieteicējs uzskata, ka dzīvojamajā zonā transportlīdzekli drīkst novietot stāvēšanai, neievērojot Ceļu satiksmes noteikumu 11.nodaļā „Apstāšanās un stāvēšana", tostarp 135.6.apakšpunktā, noteiktās prasības, proti, transportlīdzekli stāvēšanai drīkst novietot jebkurā vietā, kur tas netraucē gājēju pārvietošanos vai citu transportlīdzekļu braukšanu (ja nav izveidotas speciāli transportlīdzekļu stāvēšanai paredzētās stāvvietas vai tās ir aizņemtas). Savukārt iestāde uzskata, ka Ceļu satiksmes noteikumu 11.nodaļas prasības attiecas arī uz ceļu satiksmi dzīvojamā zonā.

[3.4] No Eiropas Ekonomiskās komisijas Iekšējās transporta komitejas 1968.gada 8.novembrī Vīnē pieņemtā dokumenta „Konvencija par ceļu satiksmi" (turpmāk – Konvencija) un 1971.gada 1.maijā Ženēvā parakstītā dokumenta „Eiropas nolīgums, kas papildina Konvenciju par ceļa zīmēm un signāliem, kas atklāta parakstīšanai Vīnē 1968.gada 8.novembrī" (turpmāk – Nolīgums) secināms, ka Ceļu satiksmes noteikumiem pēc būtības jāatbilst Konvencijas II nodaļai un tie nekādā ziņā nedrīkst būt pretrunā ar Konvencijā noteikto.

Konvencijas II nodaļas 23.pants regulē jautājumu par transportlīdzekļu apstāšanos un stāvēšanu, un tā 3.punkta „a" apakšpunkta (iii) daļa noteic, ka transporta līdzekļus aizliegts apstādināt vai novietot stāvēšanai uz brauktuves krustojumos un tuvāk par 5 metriem no šķērsojamās brauktuves malas, izņemot

gadījumus, kad ceļa zīmes vai signāli, vai horizontālais apzīmējums uz brauktuves dod citus norādījumus.

Attiecībā uz transportlīdzekļu apstāšanos vai novietošanu stāvēšanai brauktuves krustojumos un tuvāk par 5 metriem no šķērsojamās brauktuves malas, izņemot gadījumus, kad ceļa zīmes vai signāli, vai horizontālais apzīmējums uz brauktuves dod citus norādījumus, atšķirīga kārtība, kas būtu pretrunā ar Konvencijas 23.panta 3.punktā noteikto, nav pieļaujama. Līgumslēdzējas puses saskaņā ar Konvencijas 23.panta 6.punktu var ieviest citus aizliegumus attiecībā uz transportlīdzekļu apstāšanos un stāvēšanu. Tātad līgumslēdzējām pusēm ir deleģētas tiesības papildus Konvencijā noteiktajiem aizliegumiem ieviest arī savus aizliegumus.

Pamatojoties uz Konvencijas 23.pantu un 27.bis pantu (kurā noteikti īpaši noteikumi, kas attiecas uz dzīvojamām zonām, kuras attiecīgi apzīmētas), tiesa secina, ka Konvencijas 23.pants noteic apstāšanās un stāvēšanas nosacījumus, kurus jāievēro visā līgumslēdzējas puses teritorijā, tai skaitā arī teritorijās, kuras apzīmētas kā dzīvojamās zonas. Savukārt teritorijās, kuras apzīmētas kā dzīvojamās zonas, ņemot vērā to, ka šajās zonās kā prioritārie ceļu satiksmes dalībnieki ir noteikti gājēji, transportlīdzekļu vadītājiem ir noteiktas papildu prasības, kas kopībā ar vispārīgajām prasībām nodrošina šajās zonās gājēju tiesības lietot ceļu visā tā platumā.

[3.5] Konvencijas prasības Latvijas Republikā noteiktas Ceļu satiksmes noteikumos, proti, Konvencijas 23.panta prasības noteiktas Ceļu satiksmes noteikumu 11.nodaļā, kurā ietvertais 135.6.apakšpunkts paredz transportlīdzeklim aizliegumu apstāties un stāvēt brauktuvju krustošanās vietā. Savukārt Konvencijas 27.bis panta prasības noteiktas Ceļu satiksmes noteikumu 13.nodaļā „Ceļu satiksme dzīvojamās zonās", kuras 155.punkts noteic, ka transportlīdzekļu stāvēšana dzīvojamās zonās atļauta tikai speciāli paredzētās stāvvietās. Ja tādu stāvvietu nav vai ja tās ir aizņemtas, transportlīdzekļu stāvēšana atļauta tikai vietās, kur tas netraucē gājēju pārvietošanos vai citu transportlīdzekļu braukšanu.

Tādējādi, tā kā Konvencijas 23.panta prasības attiecas arī uz teritorijām, kuras apzīmētas kā dzīvojamās zonas, tad arī Ceļu satiksmes noteikumu 11.nodaļa attiecas uz dzīvojamām zonām. Savukārt Ceļu satiksmes noteikumu 155.punkts, ņemot vērā šo noteikumu 153.punktā noteikto dzīvojamās zonas būtību, ka šajā zonā gājējiem un velosipēdu vadītājiem atļauts pārvietoties pa ietvēm un pa brauktuvi visā tās platumā, ir atzīstams par papildu nosacījumu vispārīgām apstāšanās un stāvēšanas prasībām (Ceļu satiksmes noteikumu 11.nodaļa).

Tiesa secina, ka teritorijās, kas apzīmētas ar 528.ceļa zīmi „Dzīvojamā zona", attiecībā uz transportlīdzekļu apstāšanos un stāvēšanu piemērojamas gan Ceļu satiksmes noteikumu 11.nodaļas tiesību normas, gan papildus arī šo noteikumu 13.nodaļas 155.punktā noteiktās prasības. Pretējs secinājums radītu situāciju, ka transportlīdzekļa vadītājs dzīvojamajā zonā transportlīdzekli varētu novietot jebkurā vietā, kur tas netraucē gājēju pārvietošanos vai citu transportlīdzekļu kustību, tostarp neievērojot 326.ceļa zīmes „Apstāties

aizliegts", 920.ceļa apzīmējuma „Nepārtraukta līnija", 943.ceļa apzīmējuma „Nepārtraukta dzeltena līnija uz brauktuves malas vai apmales" un 947.ceļa apzīmējuma „Nepārtraukta dzeltena līnija", kā arī citas Ceļu satiksmes noteikumu 11.nodaļā noteiktās prasības. Turklāt, ja Ceļu satiksmes noteikumu 155.punkts būtu uzskatāms par speciālo tiesību normu, kura izslēdz Ceļu satiksmes noteikumu 11.nodaļā noteiktās tiesību normas, tas būtu pretrunā ar Konvencijas 23.pantā noteiktajām obligātajām prasībām.

[3.6] Pamatojoties uz iepriekš konstatēto, kā arī ņemot vērā apstākli, ka pieteicējs transportlīdzekli stāvēšanai novietojis brauktuvju krustošanas vietā Rīgā, Smilšu ielā 1/3, tiesa atzīst, ka pieteicējs ir pārkāpis Ceļu satiksmes noteikumu 135.6.apakšpunkta prasības. Tādējādi pieteicējs ir izdarījis LAPK 149.[10]panta piektās daļas 8.punktā paredzēto administratīvo pārkāpumu un ir saucams pie administratīvās atbildības.

[3.7] LAPK 149.[10]panta piektās daļas 8.punkts imperatīvi nosaka soda apmēru par izdarīto administratīvo pārkāpumu. Tas nozīmē, ka likumdevējs jau ir izdarījis lietderības apsvērumus un paredzējis, ka par šādu Ceļu satiksmes noteikumu pārkāpumu ir piemērojams konkrēts soda naudas apmērs. Līdz ar to iestādei vai amatpersonai, kura pieņem lēmumu, šādā gadījumā nav pamata veikt lietderības apsvērumus ar mērķi pieņemt individuāla satura lēmumus attiecībā uz soda veida un apmēra noteikšanu. Tādējādi Lēmumā pamatoti norādīts, ka konkrētajā gadījumā, uzliekot administratīvo sodu, LAPK 32.panta otrajā daļā noteiktais nav piemērojams.

[3.8] Tiesa atzīst, ka Lēmums ir tiesisks un pamatots, tādēļ atstājams negrozīts, savukārt pieteikums ir nepamatots un noraidāms.

[4] Par Administratīvās rajona tiesas 2012.gada 12.marta spriedumu pieteicējs iesniedza apelācijas sūdzību.

Apelācijas sūdzībā norādīts, ka pirmās instances tiesa kļūdaini ir interpretējusi vairākas Konvencijas normas un to piemērošanu uz konkrēto situāciju, kā rezultātā ir nonākusi pie pieteicējam nelabvēlīga rezultāta. Turklāt tiesa nav sniegusi argumentus attiecībā uz visiem pieteicēja pieteikumā norādītajiem argumentiem.

[5] Saskaņā ar LAPK 289.[21]panta otro daļu apgabaltiesa apelācijas sūdzību izskata rakstveida procesā.

Motīvu daļa

[6] Pārbaudījusi lietas materiālus un izvērtējusi pirmās instances tiesas sprieduma pamatojumu kopsakarā ar apelācijas sūdzībā ietvertajiem argumentiem, Administratīvā apgabaltiesa atzīst, ka pirmās instances tiesa ir pareizi konstatējusi, ka pieteicējs ir pārkāpis Ceļu satiksmes noteikumu 135.6.apakšpunkta prasības, par ko administratīvā atbildība ir paredzēta LAPK 149.[10]panta piektās daļas 8.punktā, un pirmās instances tiesas spriedumā sniegtais pamatojums ir pilnībā pietiekams. Līdz ar to Administratīvā apgabaltiesa, pamatojoties uz LAPK 289.[13]panta trešo daļu, pievienojas pirmās

instances tiesas nolēmuma motivācijai un izvērstāku argumentu izklāstu nenorāda.

[7] Papildus apgabaltiesa norāda, ka Administratīvās rajona tiesas spriedumā izdarītie secinājumi pilnībā atbilst administratīvo tiesu praksei par to, ka teritorijās, kas apzīmētas ar 528.ceļa zīmi „Dzīvojamā zona", attiecībā uz transportlīdzekļu apstāšanos un stāvēšanu darbojas gan Ceļu satiksmes noteikumu 11.nodaļā noteiktās prasības, gan papildus arī šo noteikumu 13.nodaļas 155.punktā noteiktās prasības (*sk., piemēram, Administratīvās apgabaltiesas 2011.gada 26.augusta sprieduma lietā Nr.A42745208 (143/AA43-0656-11/10) 15.punktu, 2013.gada 31.janvāra spriedumu lietā Nr.A420700110 (143/AA43-1446-13/1)*).

[8] Attiecībā uz apelācijas sūdzībā minēto, ka tiesa nav sniegusi atbildes uz visiem pieteicēja argumentiem, apgabaltiesa norāda, ka tiesai nav jāatbild uz katru pieteicēja argumentu, tiesai ir jāizvērtē lietā būtiskie argumenti, ko pirmās instances tiesa ir pienācīgi izdarījusi.

[9] Ņemot vērā iepriekš minēto, Administratīvā apgabaltiesa atzīst, ka Lēmums par pieteicēja saukšanu pie administratīvās atbildības ir tiesisks un pamatots un nav pamata tā atcelšanai.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 289.[12]panta otrās daļas 1.punktu, 289.[22]panta pirmo un otro daļu, Administratīvā apgabaltiesa

nosprieda

atstāt negrozītu Rīgas pašvaldības policijas Centra rajona pārvaldes 2011.gada 7.aprīļa lēmumu Nr.D57/07/44 (administratīvā pārkāpuma protokols-paziņojums Nr.108333624) par *O.D.* (personas kods */personas kods/*) saukšanu pie administratīvās atbildības saskaņā ar Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 149.[10]panta piektās daļas 8.punktu, bet *O.D.* sūdzību noraidīt.

Spriedums nav pārsūdzams un stājas spēkā tā sastādīšanas dienā.

Tiesnesis referents *(paraksts)* K.Berķis

Tiesneši *(paraksts)* M.Birzgalis

(paraksts) A.Šteinberga

NORAKSTS PAREIZS
Administratīvās apgabaltiesas tiesnesis K.Berķis
Rīgā 2013.gada 24.maijā